

skattepligten af vederlaget i penge er endeligt opfyldt ved den erlagte A-skat. Der kan ikke foretages fradrag i vederlaget. Udgifter til erhvervelse, sikring og vedligeholdelse af vederlaget kan heller ikke fradrages i anden indkomst hos den skattepligtige. Beskatning efter nærværende bestemmelse kan højst finde sted i 36 måneder.

Stk. 5. Beskatningen efter stk. 4 bortfalder, hvis den skattepligtige ikke senest 1 måned efter ophøret af et ansættelsesforhold, hvor vederlaget er beskattet efter stk. 4, enten har påbegyndt et nyt ansættelsesforhold, hvor vederlaget er beskattet på tilsvarende måde, eller har bragt skattepligten efter § 1 til ophør, jf. dog stk. 6 og 7. De vederlag og eventuelle fradrag, som skattemæssigt er behandlet efter reglerne i stk. 1-4, medregnes i så fald i den skattepligtige indkomst for de indkomstår, de vedrører, og den erlagte skat efter stk. 4 behandles som indeholdt foreløbig skat i de pågældende år.

Stk. 6. Hvis et nyt ansættelsesforhold, der opfylder de øvrige betingelser for beskatning efter stk. 4, tiltrædes senest 1 måned efter ophøret af et tidligere ansættelsesforhold, der er beskattet efter nævnte bestemmelse, er det ingen betingelse for beskatning efter stk. 4, at skattepligten her til landet indtræder i forbindelse med ansættelsesforholdets påbegyndelse. Den periode på sammenlagt 36 måneder, hvori beskatning efter stk. 4 kan finde sted, reduceres i så fald med de perioder, hvori beskatning efter nævnte bestemmelse tidligere har fundet sted.

Stk. 7. Den ansættelseskontrakt, der udløber samtidig med den samlede periode på 36 måneder for beskatning efter stk. 4, kan forlænges i op til 12 måneder, uden at der skal ske efterbeskatning efter stk. 5. Reglerne i stk. 5 finder dog tilsvarende anvendelse, hvis den skattepligtige ikke senest 1 måned efter udløbet af det forlængede ansættelsesforhold har bragt skattepligten efter § 1 til ophør.

Stk. 8. Indtil udløbet af en ansættelseskontrakt, hvor vederlaget er valgt beskattet efter stk. 4, kan den skattepligtige vælge, at vederlaget i stedet skal beskattes efter de almindelige regler for fuldt skattepligtige personer. Den skattepligtige kan ikke herefter på ny vælge vederlaget i henhold til ansættelseskontrakten beskattet efter stk. 4. Vælger den skattepligtige i denne forbindelse beskatning efter de almindelige regler for fuldt skattepligtige personer med virkning for hele ansættelsesperioden, finder stk. 5, sidste pkt., tilsvarende anvendelse. Vælger den skattepligtige kun beskatning efter de almindelige regler for fuldt skattepligtige personer med virkning for den resterende del af ansættelsesperioden, finder reglerne i stk. 5 og 7 fortsat anvendelse.

§ 2

I lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 700 af 1. september 1993, som senest ændret ved lov nr. 1117 af 22. december 1993, foretages følgende ændring:

I § 10, *stk. 4*, indsættes efter *1. pkt.*: »For disse personer finder heller ikke reglen i stk. 3 anvendelse for personfradrag, der tilkommer de pågældende.«

§ 10. — —

Stk. 3. I det omfang en gift person, der er samlevende med ægtefællen ved indkomstårets udløb, ikke kan udnytte skatteværdien af personfradragene, benyttes den ikke udnyttede del af skatteværdien til nedsættelse efter § 9 af den anden ægtefælles skatter.

Stk. 4. For personer, som har valgt beskatning efter kildeskattelovens § 48 E, finder reglerne i stk. 1 og 2 ikke anvendelse ved beregningen af skatten af den indkomst, der omfattes af kildeskattelovens § 48 E.

— — —